

Sygn. akt IV CSK 384/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa P. J.
przeciwko J. J.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt IX Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w O. kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych powiększone o podatek VAT, na rzecz adwokata M. M.-W. z tytułu udzielenia powodowi nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację powoda P. J. od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 5 czerwca 2013 r., którym oddalone zostało powództwo przeciwko J. J. o ustalenie, że powodowi przysługuje status głównego lokatora w lokalu mieszkalnym w O. oraz o ustalenie nieważności ugody sądowej zawartej w 2013 r. Oddalając apelację Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne, ocenę dowodów i oceny prawne Sądu pierwszej instancji. W szczególności za prawidłową uznano opinię biegłego o świadomym i swobodnym podjęciu decyzji i wyrażeniu woli przez powoda zawierającego ugodę sądową, według której lokal mieszkalny przypadł pozwanej ze splatą dla powoda.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 386 § 4 w związku z art. 224 § 1, art. 233, art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. przez nierozpoznanie przez Sąd drugiej instancji wszystkich zarzutów podniesionych przez powoda w apelacji. Naruszenie przepisów prawa materialnego dotyczy art. 82 k.c., polegając na niewłaściwym zastosowaniu. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z zasądzeniem wynagrodzenia pełnomocnika powoda z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie może zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powód powołał się na oczywiste uzasadnienie skargi. Nie uczynił tego jednak prawidłowo, gdyż powołanie się na nierozpoznanie wszystkich zarzutów apelacji jako błąd Sądu drugiej instancji byłby oczywistym uzasadnieniem skargi tylko wtedy, gdyby to mogło wpłynąć na sposób rozpoznania sprawy. Jednak z uzasadnienia Sądu Okręgowego wynika, że opinia biegłego w sprawie poczytalności powoda była prawidłowo wydana, a to sprawia, że nawet jeśli pytanie zadane biegłemu przez Sąd pierwszej instancji nie byłoby zgodne z brzmieniem przesłanek określonych w art. 82 k.c., to rezultat tej opinii jest prawidłowy. Odniesienie wniosków opinii do spełnienia przesłanek określonych w przepisie prawa nie należało do biegłego, lecz do sądu i to prawidłowo nastąpiło.

Postępowanie wywołane skargą kasacyjną ma charakter nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w szczególności sprawa kasacyjna przed Sądem Najwyższym nie toczy się przed trzecią instancją sądową. Dlatego, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem oczywiste uzasadnienie skargi musi być widoczne i nie wymagające szczegółowej analizy prawnej, dotycząc od razu spostrzegalnego naruszenia prawa materialnego lub procesowego. Tego w sprawie niniejszej nie można stwierdzić. Nie można więc argumentów podniesionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania uznać w okolicznościach tej sprawy za oczywiste w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania, przyznając wynagrodzenie pełnomocnikowi powoda z urzędu na podstawie par. 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]